

# Thơ Biệt Kích Dù

**Ngoài câu thơ bất hủ:**

**“An Lộc Địa sử ghi chiến tích  
Biệt Cách Dù vị quốc vong thân”**

Mà cô giáo Pha để lại trên tấm bia trước nghĩa trang Biệt Cách 81 Dù tại An Lộc còn có một bài thơ khác của cô viết tặng cho binh chủng kiêu hùng này của QLVNCH.

“Anh Biệt Kích hề ngàn xưa bất hứa  
Em thực nữ hề trong trắng ngoài xinh  
Ta quen nhau hề Lý Bạch lưu linh  
Khi chợt tỉnh hề khối tình trong mộng

Em chỉ muốn hề thương chàng qua bóng  
Để rồi mơ hề rồi mộng rồi mơ  
Biệt Kích ơi hề tâm ý thành thơ  
Xin gửi đó hề chừ thương nhớ mãi”.

Bài thơ dưới đây của một người lính Biệt Kích vô danh. Anh là một hạ sĩ trẻ của Biệt-đội I. Tháng Giêng 1975 nhảy vào Phước Long. Bị thương và bị bắt. Trong giờ phút cuối cùng của đời người, anh đã cố viết được một bài thơ rất cảm động với mong muốn gửi tặng cô giáo Pha. Anh ấy đã chết sau đó 8 ngày và bài thơ đã được giao lại cho một người bạn đồng cảnh ngộ. Và anh bạn ấy đã học thuộc lòng mang tới vùng đất Tự Do từ lao tù cộng sản. Tựa bài thơ đó là **“Gửi Em Cô Gái Bình Long”**.

**Thơ rằng:**

“Nhớ theo Hồ Xám vào An Lộc  
Đội pháo trên đầu như đội mưa  
Múa kiếm đứng ngăn thù cửa Bắc  
Mà tưởng mình là Nguyễn Huệ xưa.

Trong tiếng đạn reo mù khói trận  
Bỗng gặp em, cô giáo như mơ  
Em ngồi rũ tóc trong hầm tối  
Đọc tiếng kinh cầu, như đọc thơ”.

“Lạy Chúa con là người ngoại đạo  
Nhưng tin có Chúa ngự trên trời

Chúa ơi, Biệt Kích là thi sĩ  
Thi sĩ cầm gươm như đi chơi”.

“An Lộc địa sử lưu chiến tích  
Biệt Cách Dù vị quốc vong thân”  
Lời thơ hôm ấy sao hay quá  
Nghĩa trang buồn như tiếng lá rơi.

Pha hỡi, bây chừ em đâu nhỉ?  
Cô giáo hôm xưa đã lấy chồng?  
Chúc em hạnh phúc răng long bạc  
Còn anh hôm nay vào Phước Long.

Anh theo quân vào nơi hiểm địa  
Hét tiếng xung phong đến vỡ trời  
Bắn cháy xe tăng như uống rượu  
Mà tưởng em đang rót chén mời.

Bóng địch chập chùng nơi cửa ngõ  
Ba trăm quân đánh một sư đoàn  
Mãnh hổ nan địch quần hồ bại  
Anh thổi bình về mà thấy oan.

Nửa chừng lại gặp cơn bão lửa  
Toán Delta bị kích giữa đàng  
Ôi lại Phước Long lưu chiến tích  
Anh bị trúng đạn giữa rừng hoang.

Và chừ giờ đang ngồi bó gối  
Tay xích chân xiềng trong trại giam  
Máu bụng vẫn tuôn ra như suối  
Anh biết mình thôi thế là tan.

Nhưng giây phút cuối anh vẫn nhớ  
Màu áo hoa dù nón mũ xanh  
Nhớ dáng em xưa cô giáo nhỏ  
Họa bút thành thơ như tiếng oanh.

“Túy ngựa sa trường quân mạc tiếu  
Cổ lai chinh chiến kỷ nhân hồi”  
Xá gì một cõi đi về đất  
Biệt Cách lưu danh, Biệt Kích đời”.

**Biệt Cách 81**